

โยธิน ตีไชสง : ผลของสารสกัดจากกระชาย (*BOESENBERGIA ROTUNDA* (L) MANSF) และยาปฏิชีวนะที่ยับยั้งผนังเซลล์ต้านแบคทีเรียด้วยยา และการพัฒนาวิธีการตรวจฟิโน่โน่ปีเพื่อตรวจหาอนไซซ์ม์บีตาแลคแทแมส (EFFECTS OF *BOESENBERGIA ROTUNDA* (L) MANSF EXTRACT AND CELL WALL INHIBITOR ANTIBIOTICS AGAINST DRUG-RESISTANT BACTERIA AND THE DEVELOPMENT OF PHENOTYPIC ASSAYS TO DETECT BETA-LACTAMASES) อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ เกษษกร ดร.เกรียงศักดิ์ เอื้อมเก็บ, 181 หน้า.

การดีด้อยาต้านจุลชีพกำลังเพิ่มขึ้นในระดับที่น่าเป็นห่วง วัตถุประสงค์ของการศึกษารั้งนี้คือ เพื่อศึกษาผลของสารสกัดกระชายและยาปฏิชีวนะที่ยับยั้งผนังเซลล์ทั้งที่ใช้เดี่ยว ๆ และใช้ผสมกันในการต้านแบคทีเรียที่ดื้อต่อยาปฏิชีวนะ และเพื่อพัฒนาเครื่องมือวินิจฉัยเพื่อตรวจหาและตรวจแยกอนไซซ์ม์บีตาแลคแทแมสชนิดต่าง ๆ ผลการศึกษาพบว่าสารสกัดกระษามีฤทธิ์ต้านแบคทีเรียอย่างแรงต่อเชื้อ สแตปฟิโลโคคคัส ออร์บีต้าที่ดื้อต่อยาเมทิซิลิน (เอ็มอาร์เอสเอ) ดีเอ็มเอสที่ 20651 และ ดีเอ็มเอสที่ 20652 และต้านเชื้อ สแตปฟิโลโคคคัส อีพิเดอเร็มิคิส ดีเอ็มเอสที่ 14932 ที่ค่าขับยั้งต่ำสุด 16 ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร ขณะที่ไม่พบฤทธิ์ต้านแบคทีเรีย (ค่าขับยั้งต่ำสุด > 1024 ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร) ในการต้านเชื้อแบคทีเรียแกรมลบที่ทดสอบทั้งหมด ยาคลอกชาชีลินมีค่าขับยั้งต่ำสุดที่ 512 ไมโครกรัมต่อมิลลิลิตร ในการต้านเชื้อ เอ็มอาร์เอสเอ 20651 และ 20652 ผลจากการศึกษาด้วยวิธีเชคเกอร์นอร์ดแสดงให้เห็นว่าสารพสมระหว่างสารสกัดกระชายและยาคลอกชาชีลินมีค่าดัชนีสัดส่วนการขับยั้งต่ำสุดที่ 0.502 ใน การต้านเชื้อทั้ง เอ็มอาร์เอสเอ 20651 และ 20652 ทั้งนี้ไม่พนการเสริมฤทธิ์ของสารพสมระหว่างสารสกัดกระชายและยาเซฟตาซิดีมในการต้านเชื้อแบคทีเรียแกรมบวกที่ทดสอบ กราฟแสดงการตายของเชื้อ ได้แสดงจำนวนเชื้อเอ็มอาร์เอสเอ 20651 ที่มีชีวิตมีจำนวนลดลงเล็กน้อยหลังจากได้รับสารพสมระหว่างสารสกัดกระชายและยาคลอกชาชีลิน ขณะที่เชื้อนี้เมื่อได้รับการยาแก้ลุ่มอื่น ๆ มีจำนวนเซลล์ที่มีชีวิตเพิ่มขึ้นเล็กน้อย จากการศึกษาด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเลคตรอนแบบส่องผ่านแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าผนังเซลล์ของเชื้อเอ็มอาร์เอสเอ 20651 ที่ได้รับยาคลอกชาชีลินดี๋ยว ๆ ได้รับความเสียหายและมีการแตกสลายขณะที่เชื้อที่ได้รับสารสกัดกระชายดี๋ยว ๆ พนท.ว่าเชื้อหุ้มเซลล์ได้รับความเสียหายและมีการยุบตัวสำหรับเชื้อเอ็มอาร์เอสเอ 20651 ที่ได้รับสารพสมระหว่างสารสกัดกระชายและยาคลอกชาชีลิน ได้รับความเสียหายทั้งผนังเซลล์ และเชื้อหุ้มเซลล์ สำหรับขนาดพื้นที่ของเซลล์ในกลุ่มที่ได้รับการทดสอบทุกกลุ่มพบว่ามีการลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเทียบกับกลุ่มที่ไม่ได้รับการรักษา (พี < 0.05) ผลจากการทดสอบการซึมผ่านของเชื้อหุ้มเซลล์ต้านในพบว่าสารสกัดกระชายดี๋ยว ๆ ฆ่าใน

ชินเดี่ยว ๆ และสารพสมะห่วงสารสกัดกระชายและยาคลอกชาชิลลินมีผลต่อการเพิ่มการซึมผ่านของเยื่อหุ้มเซลล์ด้านในอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเทียบกับกลุ่มที่ได้รับยาคลอกชาชิลลินเดี่ยว ๆ และกลุ่มที่ไม่ได้รับการทดสอบ ($P < 0.01$) สำหรับฤทธิ์ด้านในโอฟิล์ม พบว่ากลุ่มที่ได้รับสารสกัดกระชายเดี่ยว ๆ ยาคลอกชาชิลลินเดี่ยว ๆ และสารพสมะห่วงสารสกัดกระชายและยาคลอกชาชิลลินมีการลดลงของชีวมวลของในโอฟิล์มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อเทียบกับกลุ่มที่ไม่ได้รับการทดสอบ ($P < 0.01$) สำหรับการตรวจหาและตรวจแยกชนิดของเอนไซม์บีตาแลคแทแมส การศึกษาครั้งนี้ได้พัฒนาดิสพสมายาปฏิชีวนะและสารยับยั้งเอนไซม์บีตาแลคแทแมสที่จำเพาะร่วม การพัฒนาอาหารเลี้ยงเชื้อแบบกึ่งแข็งที่ผสมกับเรส่าชูริน (วิธี อาร์ซีเอ) ซึ่งได้ทดสอบเชื้อในวงศ์เอนเตอร์แบคทีเรียชีวะ โภคภัยในช่องท้อง ทั้งหมด 86 สายพันธุ์ เพื่อทดสอบความเที่ยงตรงของวิธีดังกล่าว ผลการศึกษาพบว่า สามารถตรวจหาและแยกเอนไซม์บีตาแลคแทแมส เอนไซม์กรอบซีลคลานิวโมโนนิอี คาร์บนาพีเนมเมส และเอนไซม์ออกซ่า-48 คาร์บนาพีเนมเมส ซึ่งมีความไวและความจำเพาะร้อยละ 100 อีกทั้งวิธีดังกล่าวยังมีความสามารถลดเยี่ยมในการตรวจหาและแยกเอนไซม์ชนิดอีโอดีสบีแอล (ความไวร้อยละ 100 และความจำเพาะร้อยละ 98.6) เอนไซม์ชนิดแอมป์ซี (ความไวร้อยละ 100 และความจำเพาะร้อยละ 96.36) และเอนไซม์ชนิดพสม (ความไวร้อยละ 88.89 และความจำเพาะร้อยละ 100) กล่าวโดยสรุป สารพสมะห่วงยาคลอกชาชิลลินและสารสกัดกระชายยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อ อิมาร์เซอ โล โดยการยับยั้งที่ผนังเซลล์และทำลายเยื่อหุ้มเซลล์ด้านใน วิธีดิสพสมร่วมกับวิธี อาร์ซีเอ เป็นเทคนิคที่ง่าย ราคาไม่แพง และมีความเที่ยงตรงในการตรวจหาและแยกเอนไซม์ชนิดบีตาแลคแทแมสชนิดต่าง ๆ วิธีดังกล่าวสามารถนำไปใช้ห้องปฏิบัติการทางด้านจุลชีววิทยาทุกที่ เพื่อที่จะตรวจหาเอนไซม์ของแบคทีเรียด้วยดังกล่าว

YOTHIN TEETHAISONG : EFFECTS OF *BOESENBERGIA ROTUNDA* (L)
MANSF EXTRACT AND CELL WALL INHIBITOR ANTIBIOTICS
AGAINST DRUG-RESISTANT BACTERIA AND THE DEVELOPMENT
OF PHENOTYPIC ASSAYS TO DETECT BETA-LACTAMASES. THESIS
ADVISOR : ASSOC. PROF. GRIANGSAK EUMKEB, Ph.D. 181 PP.

BOESENBERGIA ROTUNDA / CELL WALL INHIBITOR ANTIBIOTICS /DRUG-
RESISTANT BACTERIA/PHENOTYPIC TEST/BETA-LACTAMASES

Antimicrobial resistance is increasing at an alarming rate. The objectives of this study were to investigate the effect of *B. rotunda* extract (BRE) and cell wall inhibitor antibiotics, either used alone or in combination against antibiotic-resistant bacteria and to develop a diagnostic tool for rapid screening and discrimination of different types of β -lactamases. BRE exhibited a strong antibacterial activity against Methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* (MRSA) DMST 20651 and DMST 20652 and *Staphylococcus epidermidis* DMST 14932 at a MIC value of 16 $\mu\text{g}/\text{mL}$, whereas no inhibitory activity ($\text{MIC} > 1024 \mu\text{g}/\text{mL}$) was observed in all Gram-negative bacteria tested. Cloxacillin (CLX) showed the highest MIC value at 512 $\mu\text{g}/\text{mL}$ against MRSA 20651 and 20652. The results from the chequerboard assay revealed that the combination of BRE and CLX exhibited the lowest fraction inhibitory concentration (FIC) index at 0.502 against MRSA 20651 and 20652. No synergistic interaction between BRE and ceftazidime was seen in all Gram-negative bacteria tested. Time-kill curve assay displayed a slight reduction in viable counts of MRSA 20651 treated with the combination of BRE and CLX while other treated groups exhibited the steady increase in viable counts. Transmission electron microscope

clearly showed disruption of the cell wall (CW) in MRSA 20651 treated with CLX alone, whilst BRE alone exhibited collapse of the cytoplasmic membrane (CM). Damage of both CW and CM was observed in cells treated with CLX plus BRE. The cell areas of all treated groups were significantly reduced compared with untreated cells ($p < 0.05$). BRE alone, nisin alone and BRE plus CLX significantly induced CM permeability ($p < 0.01$). The biofilm biomass of MRSA 20651 was significantly reduced by BRE alone, CLX alone and BRE plus CLX compared with the control group ($p < 0.01$). To screen and differentiate distinct types of β -lactamases, a combined disc method along with resazurin chromogenic agar (RCA) has been developed. A total of 86-molecularly characterised β -lactamase-producing Enterobacteriaceae were employed to validate this assay. The results showed that the assay successfully detected and discriminated metallo- β -lactamases, *Klebsiella pneumoniae* carbapenemases and OXA-48 carbapenemases with 100% sensitivity and specificity. For the screening and differentiation of Extended-spectrum- β -lactamases (ESBL), AmpC β -lactamases and co- β -lactamases, the RCA assay exhibited excellent performance in detection of ESBL (100% sensitivity and 98.9 % specificity), AmpC (100% sensitivity and 96.36% specificity) and co-production of ESBL and AmpC (88.89% sensitivity and 100% specificity). In conclusion, the combination of CLX and BRE inhibited the growth of MRSA strains by inhibiting CW and damaging CM. A combined disc method along with RCA assay is very simple, inexpensive and reliable in the detection and discrimination of different types of β -lactamases. It could be exploited in any microbiological laboratory for detecting these bacterial enzymes.

School of Preclinic

Student's Signature _____

Academic Year 2016

Advisor's Signature _____